Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У.10154/15
17.03.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ради поништаја решења туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03/11 број 210-1-326/15 од 15.05.2015. године, у правној ствари одузимања оружја и оружног листа, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.03.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03/11 број 210-1-326/15 од 15.05.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Нишу, број 210-6-3/13 од 13.02.2015. године, којим се, ставом I диспозитива, од тужиоца одузима пиштољ марке "ЦЗ-М 57", кал. 7,62, ф. бр. ... са оружним листом рег. бр. ... издатим од стране ПС Сврљиг, револвер "ЦЗ – М83", кал. 357 магнумм ф. бр. ... са оружним листом рег. бр. ... издатим од стране ПС Сврљиг, ловачки карабин марке "ЦЗ М70", кал. 7Х64, ф. бр. ... са оружним листом рег. бр. ... издатим од стране ПС Сврљиг, ловачка пушка марке "BRNO ZH 301", кал. 12/12, ф. бр. ..., рег. бр. ... издатим од стране ПС Сврљиг, резервне цеви марке "BRNO ZH 301", кал. 7Х57Р/12, ф. бр. ..., рег. бр. ... издатим од стране ПС Сврљиг и оружни лист за оптички нишан марке "Лисенфелд", пречника и увећања 4-9 х 40, ф. бр. ..., рег. бр. .... Ставом II диспозитива наведеног првостепеног решења, тужиоцу се налаже да по правноснажности решења о одузимању оружја, у року од годину дана отуђи одузето

оружје, односно да нађе купца или га прода посредством овлашћеног предузећа за промет оружја и муниције, у противном, одузето оружје постаје власништво Републике Србије.

Тужбом, поднетом дана 06.07.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је током поступка игнорисана чињеница да је лажну пријаву против тужиоца поднео ловочувар, коме је због крађе шуме и огревног дрвета престао радни однос у ЈП „Србијашуме“, као и чињеница да је сво његово оружје било у кући, уз уредне оружне листове, а не у колима која су била предмет претреса од стране полиције, када је био заустављен у селу Мерџелат, три километра удаљеног од Сврљига и његове куће. Такође, наводи да је у поступку игнорисана и чињеница да је Јавно тужилаштво у Нишу одбацило кривичну пријаву против тужиоца, па због ових и других разлога изнетих у тужби, предлаже да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је дао одговор на тужбу, којим оспорава тужбене наводе и предлаже да Суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је основана.

Из разлога образложења оспореног решења и списа предмета ове управне ствари, произлази да је тужилац поседовао оружје и оружне листове наведене у диспозитиву првостепеног решења, да се првостепени орган, приликом доношења првостепеног решења руководио оценом чињеница и података који су утврђени проверама и оперативним радом од стране припадника Министарства унутрашњих послова Републике Србије, за којим подацима није престала потреба за коришћењем, у смислу члана 80. став 2. Закона о полицији, а што се види из списа вођеног поступка, па је одређено да се тужиоцу одузме оружни лист и пиштољ, у складу са одредбом члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији, јер је утврђено да је то неопходно за заштиту јавног реда и мира. Тужени орган је, разматрајући жалбу, нашао да је првостепени орган, након провере и оперативног рада припадника Министарства, правилно утврдио да је од тужиоца требало одузети оружни лист и оружје на које исти гласи, са разлога наведених у образложењу ожалбеног решења.

Одредбом члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС” бр. 9/92...104/13) је прописано да се одобрење за набављање ватреног оружја неће издати када је то неопходно за заштиту личне и имовинске сигурности других лица, јавни ред и мир или за безбедност и одбрану Републике.

Одредбом члана 24. став 1. истог закона, прописано је да ће оружни лист, односно одобрење за држање оружја, оружје и муницију надлежни орган одузети ако наступи који од разлога из члана 8. став 1. и 2. овог закона.

Код оваквог стања ствари, основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује да оспорено решење не садржи разлоге и прописе који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, јер је образложење оспореног решења нејасно и непотпуно и не садржи правни основ за одузимање оружног листа и оружја. Напротив, из доказа који се налазе у списима предмета и носе ознаку "поверљиво", не произлази да су испуњени законом прописани услови за одузимање оружног листа и оружја из цитиране законске одредбе, будући да се у списима предмета не налази доказ да је поседовањем оружја од стране тужиоца угрожена лична и имовинска сигурност других лица, у смислу одредбе члана 8. став 2. Закона о оружју и муницији, што је услов за одузимање оружја. Због наведеног, по оцени Суда, оспорено решење је донето повредом одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), којом је прописано да образложење решења садржи кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Осим наведеног, с обзиром да тужени орган није оценио жалбене наводе којима је тужилац указивао да је против њега поднета лажна пријава од стране ловочувара и да је Општинско јавно тужилаштво у Нишу одбацило кривичну пријаву која је поднета против њега, Суд налази да је оспорено решење донето и повредом одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, која, између осталог, прописује да се у образложењу другостепеног решења морају оценити сви наводи жалбе.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене, јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да је нашао да је, због наведених повреда правила поступка, оспорени акт незаконит, а што је могао да цени на основу стања списа предмета, без одржавања јавне расправе..

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, а у извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се примедаба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима. .

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.03.2017. године, II-4 У.10154/15

Записничар
Бисерка Савић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР